

Christoph Redecker   Gustav Schuckmann

Disputatio V. De Feudis

Rostochii: Weplingius, 1692

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn741714019>

Druck   Freier Zugang

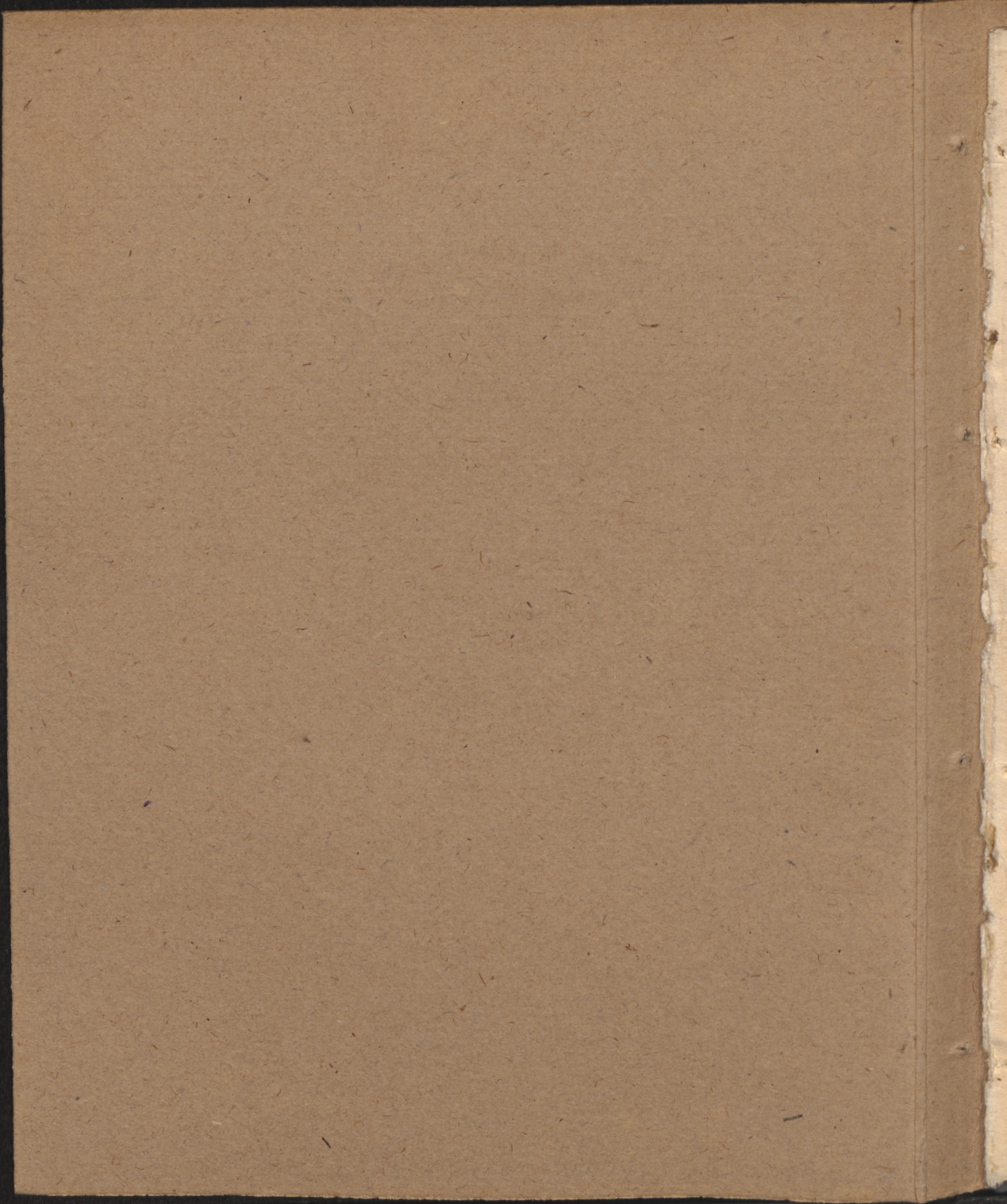
I 1690
II 1691
III 1691
IV 1692

Adel (Ditzh. V)

J

Inacs.

Redeker Christoph /c
Resp.: Schiedsmann, Lützel.
R. M. für 1692

372 45
DISPUTATIO. V.
DE
FEUDIS,

QUAM
PRÆSIDE
CHRISTOPHORO
REDEKERO,

Jcto & PP. Consistorii Ducalis Af-
fessore & Academiæ p. t. RECTORE

Die XVIII. Jun. Anno 1692.
IN AUDITORIO MAJORI

defendet

GUSTAVUS Schuckmann/
Gustroviensis Megapol:

ROSTOCHII,
Typis JOH. WEPPLINGII, Univers. Typogr.

DISPUTATIO. V.

Universitäts-
Bibliothek
Rostock

DEO
&
PATRONIS.

IN AUCTORIO MAIORI

GUSTAVUS
Gustavovianis Messop.

ROSTOCK
Pp. Joh. Weplingh, h. Joh. Jäger.

DISP. V.

Th. I.

Am ordinis ratio nos ad modos, quibus feudum finitur, vel amittitur, vocat. Amittitur verò & finitur vel CULPÀ, quæ in jure nostro feloniam 2. f. 26. §. 5. verb. Domino c. 38. Longobardicâ voce, quæ Latinis scelus, Germanis Schelmerey oder Schelmsstück Georg. Schultz, in Synops. 3. Feud. c. 11. n. 3. vocatur, Fitq; COMMITTENDO, vel OMITTENDO. Illò MODò vel in DOMINUM, idque DIRECTò vel INDIRECTò; vel

Respond.
GUSTAVO
Schuck-
mann Gu-
strov.
Megapol.

EXTRANEUM. Stryk. Exam. 7. Feud. c. 23. quæst. 1. Sc. Schnobel. Disp. 10. tb. 6. Hoc MODò in VITAM vel INCOLUMITATEM DOMINI, vel RES & JURAEJUS Friedlieb. Tract. Synops. 7. Feud. c. 11. n. 16. & seqq. vel Sine CULPÀ Stryk. c. 22. quæst. 2.

Th. 2. DIRECTò contra Dominum Vasallus delinquit si eum (a) affilit, vulnerat, occidit, aut insidias vitæ struit 2. f. 24. §. porro. Nec hic distinguimus, an per se, an per alium hoc faciat. Schnobel. d. Disp. tb. 7. an illud exorsus sit, an perfecerit 2. f. 24. §. 2. nisi Dominum (1) in adulterio cum uxore deprehensum occidat, aut (2) aliter periculum effugere nequeat. Schrader. P. 9. c. 4. n. 54. Anson. Disp. feud. 11. tb. 3. lit. a. De minis vide Carpe. Disp. feud. 9. tb. 7.

Th. 3. (b) Seniore quando injuriâ gravi afficit. Famosaq; actione cum convenit 2. f. 22. verbo salva reverentiâ 2. f. 33. §. 1. & 55. Schnobel. Disp. 10. tb. 11. aut criminis s. veri, s. falsi, magni s. levis, accusat. Stryk. d. c. 23. quæst. 10. Berens Disp. Feud. 8. tb. 20. aut Advocatum adversus Dominum agit. Gvidostus P. 12. quæst. 8. n. 12. modo (1) non suam suorumq; injuriam persequatur arg. L. 11. ff. de accusat. Wesenbec. de Feud. c. 15. n. 5. aut (2.) Dominum criminis læsæ Majestatis non dicat reum. arg. L. 7. ff. ad L. Jul. Maj. aut (3) non impetrata criminis abolitione pœnitentiâ ductus ab accusatione desistat l. 11. ff. de in jus vocando Carpe. d. Disp. tb. 14. (4) aut ætas & officii necessitas vasallum non excusent Zabel. Ex. feud. 8. tb. 5. lit. g.

Th. 4. (c) Si Domini sui delator existit 2. f. 24. §. item. aut credentiam i. e. arcana in damnum Domini scienter manifestat.

F

1. f. 17.

1. f. 17. 2. f. 5. *verb. me sciente* quamvis doloso proposito eventus non respondeat *Anton. d. Disp. II. tb. 3. lit. f.* Idem de resignatione literarum Domini fraudulenta affirmamus: *Anton. d. l.*

Th. 5. (d) Aut in criminali causa adversus Dominum ultro testimonium dicit 2. f. 33. §. 1. *in f.* quo refertur, quando in causa Domini dolose juravit & sententia, ceu male lata, ex iisdem actis rescinditur. *Friedlieb. d. c. 11. n. 10.* aut (e) amicitiam cum Domini inimicis suam copulat 2. f. 57. quò casu fraus & dolus in dubio præsumuntur. *Carpz. Disp. 9. tb. 12. Stryk. d. c. quæst. 8.* Aut (f) feudum ex certa scientia pernegat. 2. f. 26. §. *Vasallus* 3. ita tamen ut, negatâ parte, partem quoque saltem amittat 2. f. 38. *Carpz. d. Disp. tb. 17.* modo non dubitanter responderit 2. f. 34. §. *fin.* (g) Juramentum fidelitatis requisitus præstare recusans feudo quoque privatur 2. f. 24. §. *est Galia. Disp. antec. tb. 11. §. 14.*

Th. 6. INDIRECTO Vasallus feloniam committit vel ratione PERSONARUM, VEL RERUM: PRIORI MODO, si Dominum cucurbitat, i. e. cum uxore Domini, vel turpiter ludit, vel adulterium tentat, vel perpetratur. 1. f. 5. *Buschius ibid. p. m. 88.* quò spectat libidinosa osculatio. *Stryk. d. c. 23. quæst. 15.* libidinosum autem in dubio præsumitur osculum *Idem ibid.* nisi consuetudo loci contrarium præbet *Zabel. Ex. 8. tb. 6. lit. b. Sonsbec. P. 12. n. 26.* à quâ præsumptione non excusantur Clerici, quasi hi benedictionis causa oscularentur. *Stryck. d. l. qui allegavit Romani dissertationem de Osculo §. 27. Zabel d. Ex. 8. tb. 6. lit. b. in fin.* nec excusat Vasallum uxoris consensus. *Stryk. d. c. quæst. 12.* modo (1) sciat eam Domini esse uxorem. *Stryk. quæst. 13. & (2) Dominus non consentiat. Zabel. d. Ex. tb. 6. lit. a.* aut (3) poenitentiam ductus non abstineat. *Anton. d. Disp. II. Tb. 5. lit. h. ubi eleganter distinguit.* Thesis quoque affirmamus de Vasallo literis amatoris, munusculorum allectamentis, aliisve strophis pudicitiam dominæ attentante. *Anton. d. l. Georg. Schultz. in Synops. feud. c. 11. n. 29.* Consilium etiam Dominæ datum, ut corpus suum alteri prostituat, consultori pessimum est, præprimis si eam ad adulterandam alteri tradiderit, aut tradere conatus fuerit. *Zabel. d. l.*

Th. 7. Quod de uxore diximus, idem dicendum de Domini sponsâ. *Vultej. l. 1. c. 11. n. 31. Schrader. P. 9. c. 2. n. 12.* filiâ, nepte ex filio 1. f. 5. §. *item si fidelis.* nuru, sororeque Domini, quæ in capillo est d. l. f. 5. §. *item* 2. f. 24. §. 2. *verb. Rursus.* Et quantumvis hæc foemina liben

libentes & volentes vasallum admiserint, privationis tamen poenam non effugiet *Zabel. d. l. lit. c.*

Th. 8. Viduam Domini stuprans amissionis poenam non incurrit *l. f. 21. §. si quis. Nisi (1) fiat intra luctus tempora arg. l. 11. §. 1 ff. de hu q. not. inf. Nov. 39. c. 2. post. pr. Rosenthal. c. 10. concl. 27. n. 51. aut (2.) presentis Domini mater sit. Schrader. p. 9. c. 2. n. 16. Idem, quod de vidua diximus, affirmamus de concubinâ & uxoris pedissequâ. *Schnob. Disp. 10. Tb. 15. nisi per hanc insigni injuriâ uxor Domini afficiatur Carpt. d. Disp. 9. Tb. 21. per. §. 3. J. de injuriis l. 15. §. 35. ff. eodem.**

Th. 9. Præterea offensio personis Domino conjunctis illata, v. g. si castrum vel locum, in quo pater, uxor, vel filius Domini est, affiliat, de quâ voce videatur *Birchius l. f. 5. p. 90. amissionis poenam meretur Schnobel. Disp. 10. Tb. 17. Schrader. p. 9. c. 3. n. 8. Nuda tamen affiliendi voluntas non sufficit, sed necesse est, ut ad insidias usq; processerit vasallus. Schrader. p. 9. c. 3. n. 10.*

Th. 10. POSTERIORI MODO iterum vel OB ALIENATIONEM, vel DETERIORATIONEM feudum amittitur. ALIENATIO, cujus nomine venit omnis actus, quò feudum vel in alium transfertur, vel alteri jus aliquod in re constituitur *2. f. 55. §. 1. Schnobel. Disp. 9. tb. 2. invitò Dominò prohibita Constitutionibus Lotharii II. 2. f. 52 & Friderici I. 2. f. 55.*

Th. 11. Hoc adeò verum est ut, etiamsi alienatio in filiam facta nisi Dominus consentiat aut ratihabeat id admittat *1. f. 8. 2. f. 39. nec prodest alienanti clausula, salvo consensu Domini, adhibita, Rudinger. l. 2. canerv. c. 54. modò rem ipsam tradiderit, vel in potentiorum transtulerit Struv. Ex. 13. Tb. 12. nec illum à caducitatis poenâ liberat necessitas famis aut æris alieni. Schnobel. Disp. 9. tb. 10. nec quod alienatum feudum statim receperit 2. f. 44. Guidott. P. 12. quest. 13. ita tamen ut totum si alienatum, totum quoq; perdat, si pars partem tantum. 2. f. 38.*

Th. 12. Liberat tamen Vasallum à caducitatis poenâ (1) Domini consensus utriusq; sumptibus communiter hodie pendendus. *Radov. ad Schnobel. Disp. 9. tb. 17. nec interest, utrum præcedat, an subsequatur, modò sit expressus 2. f. 55. Schnobel. d. Disp. 9. tb. 17. (2.) Clausula pro se & quibus dederit instrumento investituræ inserta 2. f. 48. (3.) Consuetudo loci. Anton. d. Disp. 11. tb. 6. lit. b.*

(4) error, si putat rem allodiam esse 2. f. 42. l. 9. pr. ff. de Jur. & fact. ig. Gail. l. 2. Observ. 48. n. 9. & seqq. quò casu præstitò juramentò & reditò emptori pretiò, feudum recipit 2. f. 26. §. Vasallus & 42. (5) Qualitas rei, si feudum est hereditarium. 2. f. 48. (6) Qualitas personæ in quam alienatio fit. v. g. si proximus agnatus & omnino successurus sit *Sonsbec. p. 12. n. 94.* (7) Defectus traditionis arg. *L. traditio nibus. 29. C. d. pactu* (8) Subinfeudatio Germ. die *Voraffierichtung Köhl. in Traß: de subinfeud.* Sub infeudare potest autem Vasallus etiam absq; consensu Domini. 2. f. 9. in pr. & 34. §. similiter.

Th. 13. Effectus prohibitæ alienationis inter alios sunt (1) quod alienans de evictione accipienti, scientiamque rei alienæ habenti, non teneatur. 2. f. 8. in pr. (2) quod emtor talis pretium, pro feudo datum, amittat 2. f. 52. in pr. *ferè in fin. 2. f. 55.* (3) Notarius, sciens alienationis instrumentum faciens, ab officio cum infamiâ removeatur & gravi in super pœnâ afficiatur. 2. f. 55. in fin. Præterea (4) revocetur feudum ab agnatis ex consensu Domini, vel de voluntæ successionis, vel jure retractus *Friedlib: c. 9. n. 9.*

th. 14. DETERIORANDO feudum amittitur, quando Vasallus subditos malè tractat, vel corporaliter lædendo, in debitis oneribus premeudo, vel pecunias ab iis injustè extorquendo *Mynsing. cent. 5. Observ. 8. Georg. Schultz. c. 11. n. 42.* quò casu non tantum privatur feudo, sed & ad interesse tenetur *Carpz. p. 3. Conf. 31. Def. 8.* Interesse hoc arbitrio judicis æstimandum. *Stryk: d. c. 23. quaß. 25.* Partem solum deteriorem reddens, parte quoque saltem privatur. *Schrad. p. 9. s. 6. n. 70. Struv. cas. 66. §. 5.* Requiritur autem (1) ut privationis pœna locum habeat notabilis & insignis deterioratio 2. f. 23. (2) ut ca dolosa vel culposa sit *Struv. alleg. 1.*

Th. 15. Ratione EXTRANEI culpam committit Vasallus (a) quando fratrem suum, aut filium fratris, v. grat. ut hereditatem illius consequatur, occiderit 2. f. 24. *ferè in fin. 37. Bischof. not. 3.* non tamen si fratrem Domini d. 2. f. 37. in pr. vel (b) hominem prodiderit, d. text. quia proditor fidei, à quâ feudum dicitur, prorsus caret, *Friedlieb. d. c. 11. n. 16.* (c) aut criminis læsæ Majestatis reus factus sit *id: ibid. n. 17. 2. f. 56. Guidott. p. 13. q. 15.* nam illius criminis gravissimæ sunt pœnæ §. 3. *J. de publ. judic: L. 5. C. ad L. Jul. Maj. A. B. Carl. IV. tit. 14.* idem de violatoribus pacis publicæ expressè sancitum Constitutionibus Imperatorum Maximiliani I. & Caroli V. *Videatur*

DE

der Landfriede zu Wormbs de Ao. 1495 zu Augsburg Ao. 1548. *sub tit.*
die *pan* der Friedbrecher. *Georg. Schultz. d. c. II. n. 40.* ubi num. seqq.
examinat, an ob incestum feudum qvq; amittatur?

§. 16. Hactenus egimus de culpa COMMISSIONIS, sequitur
OMISSIONIS respiciens vel VITAM & INCOLUMITATEM DOMINI, vel
RES ET JURA EJUS *Schultz. c. II. n. 43.* ILLAM neglexisse censetur va-
fallus(a) quando sciens grandem jacturam domino imminentem
avertere non studet, ultrò, cum possit, ad occurrendum isti pe-
riculo se non offert, aut dominum quàm citissimè non reddit cer-
tiores 2. f. 24. *vers. praterca. 2. f. 39. in fin. 2. f. 7. Bisteb. ad 2. f. 24. Schultz*
c. II. n. 43. (b) si carcere inclusum vel ab hostibus captum non, cum
possit, liberat 2. f. 24. *§. item si delator 2. f. 39. S. ult.* cogitur igitur vasal-
lus lytrum pro captivò, si aliter eum liberare nequit, solvere, mul-
tòq; magis ex ea causa pro Domino fidem interponere *Bisteb. d.*
§. item si delator Schultz. d. l. (c) aut dominum in acie deserit 1. f. 5.
in princ. 2. f. 24. *§. item qui dominum, Sonsbec. p. 12. v. 10.* nec distin-
guimus hic inter campestre, & navale prælium *Bisteb. ad 1. f. 5. nec*
an domino desertio nocuerit, an non l. 3. *§. vix bello ff. de re milit.*
Schraderm p. 6. c. 6. n. 74. an à fratre deserentis, commune feudum
tenente, dominus defensus sit, an non *Rosensb. c. 10. concl. 16. n. 5. Vult.*
1. f. II. vers. neque excusandi an fugitivus poenentiã ductus reversus
fuerit, an non *Schneiderv. p. 8. c. 1. n. 20.* Excipe tamen (1) si dominus
jam tempore fugæ vel occisus, vel saltem lethaliter vulneratus
fuerit, 1. f. 5, lethalitas tunc arbitrio Judicis, adhibitò Medicorum
consiliò, definienda *Zabel. d. Ex. 4. 1b. 4. lit. d.* (2) quando vasallus
per errorem putans dominum mortuum vel mortiferè vulnera-
tum dimittit, modò ex verisimilibus conjecturis erraverit *Schultz*
c. II. n. 46 vers. quod si. Sonsbec. p. 12. n. 13. (3) nec domino notoriè in
justam Guerram moventi vasallus opem ferre tenetur 2. f. 28. *adde*
2. f. 7. excusaturq; (5) quando propter membra rupra succurrere
Friedlieb. c. II. n. 20. aut (6) sine manifesto vitæ discrimine auxilia-
trices manus ferre nequit *Arum. D. f. 8. Th. 2.*

Th. 17. HÆC violasse judicatur (a) intra le-
gitimum tempus, sine justâ excusationis causâ, investituram non
petendo 2. f. 24. 40. 55. *Disp. antec. 1b. II.* (b) Servitia debita, quan-
do requiruntur; non præstando 1. f. 21. 2. f. 24. *S. sed non est. 2. f. 28. vers.*
ad bac, Rosensbal. c. 8. concl. 26. quò pertinet si censum, à censuali feu-

do, cum servitiorum vices sustinet, solvere recusat *Struv. Ex 15. ib. 9. (c)* Justitiam Domino denegando *Guidorr. p. 12. q. 6.* nimirum si feudi nomine ter in jus vocatus à Domino venire supersedeat, 2. f. 22. aut filium in domo degentem, vel domesticum, dominum graviter offendentem, requisitus ad satis faciendum non sistat 2. f. 55. §. *in super. Birsch. ibid.*

Th. 18. CITRA CULPAM feudum amittitur & finitur absque CONVENTIONE vel CONVENTIONE, eaque EXPRESSA, vel TACITA. Absq; CONV NTIONE vel FACTO VASALLI INTERVENIENTE, vel ABSQVE FACTO, HOC MODO (a) Rei interitu, utpote si terræ motu perierit *L. 15. §. 1. in fin. ff. Locati. Stryk. c. 22. q. 3.* & quidem si totum feudum interit, totum quoque finitur, si pars, pars quoque saltem *Schnobel. Disp. 10. ib. 2.* ubi tamen notandum quod, dirutò feudali ædificio, feudum in areâ remaneat. *Stryk. d. c. 9. 4.* Nota ob interitum partis, quamvis feudum non extingvatur, servitia tamen moderanda & ex parte remittenda esse *Niellius Disp. 8. ib. 1. lit. a.*

Th. 19. (b) Morte ipsius Vasalli nullis relictis successoribus *l. f. 5. vers. Rursus (c)* occupatione hostium, quo casu tamen si postliminio reversum & receptū Vasallo restitui debet *Niell. Disp. 8. ib. 1. lit. a. v. Quod postremum. Zabel. Ex. feud. 8. ib. 3. lit. a. vers. Quod si.*

Th. 20. FACTO INTERVENIENTE finitur (a) REFUTATIONE, quæ est renunciatio scessio alteri facta, *Schnobel. Disp. 8. ib. 23.* Estque duplex vel PROPRIA vel IMPROPRIA. ILLA fit Domino. 2. f. 14. 2. f. 38. *in fin. Carpz. Disp. 7. ib. 37.* HÆC descendantibus atq; agnatis proximis. *Id. ibid.* et quidem invitò Dominò 2. f. 14. 38. modò fiat tempestivè *Struv. c. 12. apb. 14. Carpz. d. Disp. ib. 35. Stryk. c. 19. q. 20.* An extraneo quoq;? non nisi consentientibus Domino & agnatis: *Struv. d. l. (b) CONSOLIDATIONE* quæ fit per præscriptionem de quâ vid. *Disp. anteced. ib. 36. § 37. (c) MUTATIONE PERSONÆ QUALITATIS* quando Vasallus fit Clericus 2. f. 21. 26. §. *qui Clericus 30. 36. 109. Disp. nostra 2. ib. 23.* quem tamen modum hodiè non obtinere docet *Struv. c. 9. ib. 9. in med.* Nec in Saxonia excluduntur, modò non fiant Monachi *Stryk. c. 15. q. 23.*

Th. 21. CONVENTIONE finitur EXPRESSA ut (a) si inter Dominum atq; vasallum placuit, obligationē feudalem ad certum tempus saltem durare, quò finitò, feudum quoque finitur *Stryk. c. 22. q. 9.* vel (b) quando Dominus jus suum in Vasallum transfert, adeò ut ipsum

ut ipsum amplius Dominum agnoscere necesse non habeat *Rosenb. c. 9. concl. 52.* nisi Vasalli plurimum inter sit ut Dominum habeat *Vult. 1. f. 10. v. 76.*

Th. 22. TACITÄ finitur si feudum determinatum Legibus habet tempus *v. gr.* Feudum Guardia, Gastaldia, Advocatia, Cancellaria, Soldata, habitationis: hisce enim omnibus tacita conventio inest; ut post annum, aut aliud determinatum tempus auferantur *1. f. 2. u. Schrader. p. 2. c. 4. n. 25. Diss. nostra. 1. Tb. 17. Sc.*

Th. 23. Hic non prætereundum (a) privationem ob culpam præcedere causæ cognitionem *1. f. 11. ibiq. Bilsch.* scilicet an justam se excusandi causam habeat Vasallus. (b) Finitam cognitionem excipere sententiam condemnatoriam, quam non declaratoriam, sed privatoriam putamus *Seruv. c. 15. aph. 11. Stryk. c. 23. q. 44.* excepto unico casu, nimirum quando vasallus fundum sine consensu alienavit *Friedl. c. 11. n. 25. in f.* (c) privationem aliquando cessare, quando dominus in se commissam culpam, vel expressè *2. f. 31. vers. nisi,* vel tacitè remittit, utrumque ipsi indistinctè permissum, in Extraneum autem si peccatum; distinguendum: an privatoria sententia jam lata, an non; hoc, non illò, casu invitis agnatis domino permissa remissio est. *Seruv. c. 25. tb. 12.* Remissa quoque censetur culpa, quando Dominus, ante quam de feloniam questus est, moritur *idem. ibid.*

Th. 24. Restat ut paucis attingamus quoque quibus feuda amissa applicentur, circa quod distinguendum an CULPA, an SINE CULPA feudum amissum, PRIORI casu iterum inter CULPAM IN DOMINUM, & in EXTRANEUM commissam subdistinguendum est: Si IN DOMINUM, ad eundem quoque devolvitur, sive novum fuerit, sive antiquum *Schnobel. Disp. 10. tb. 31.* ita tamen, ut hoc Domini ratione descendentium causam a patre habentium *2. f. 31.* sit irrevocabile *2. f. 24. §. fin. 2. f. 26. §. si Vasallus Culpam* ratione agnatorum autem, causam à primo acquirente, qui non deliquit, habentium æquitatis ductu aliud dicendum: nam post mortem vasalli, ejusque descendentium, admittendi sunt *2. f. 40. §. ult. 2. f. 78.* Ratio rationis quia factum possessoris agnatis non præjudicat *1. f. 8. §. e contrario. 2. f. 39. §. 45. Carpe. p. 3. c. 27. def. 7.* & qui caruit culpam, careat quoque pœnâ: delicta enim suos teneant autores *per vulgar. vid. Stryk. c. 23. §. 8.*

Th. 25. SINE CULPA amissum feudum, novum cuius vitium insanabile est, redit ad Dominum si vasallus liberos non habet. quos si habet, hi preferuntur Domino. *Sonsbec. p. 13. n. 99. paternum cuius vitium itidem insanabile ad filios vel agnatos pertinet. Sonsbec. d. l. n. 200. Gyphan. Disp. 9. ad Th. 7. in fin. idem dicimus, si propter religionis habitum feudum amissum. Sonsbec. d. l. n. ult. Omne autem feudum ob defectum heredis vel successoris apertum in commissum cadit. Gyphan. d. l. Mynsing. Cens. 5. Observ. 72.*

Th. 26. Delatò ad dominum vel agnatos feudò de fructibus & impensis sapius moventur quæstiones. Circa fructus distinguendum, utrum absq; culpâ, an per culpam feudum sit amissum. *Schnobel. Disp. 10. Tb. 32. Priori calu separati pertinent ad heredes allodiales. Schultz. c. 8. n. 272. Curt. jun. de feud. p. 2. partis 3. pr. n. 47. Struv. c. 15. apb. 16. pendentes distinctionem admittunt, quæ habetur 2. f. 28. adeò ut si Vasallus ante Kalendas Martii, vel post Augustum decesserit fructus ad novum feudi possessorem; defuncto autem Vasallo post Kalendas Martii usq; ad Augustum, sive intra Kalendas Martii & Kalendas Septembris ad heredes Vasalli pertineant 2. f. 28. S. his consequenter. Struv. d. l. ubi excipit fructus ex vindemia n. 4. Schultz. d. l. n. 276.*

Th. 27. Propter culpam feudo privatus fructus omnes post culpam perceptos restituit L. 48. ff. de acquir. rerum Dom. *Struv. c. 15. apb. 11. n. 4. & apb 16. Schnobel. d. l. ut & pendentes adhuc una cum fundo feudali transeunt ad novum Vasallum vel Dominum. Schrader. p. 2. partis 9. sect. 3. n. 28. & seqq.*

Th. 28. Meliorationes & augmenta naturalia, feudò sine culpâ Vasalli finitò, fundo feudali adjiciuntur l. 2. §. 1. ff. d. R. D. ut & fortuita & accidentalia. Industrialia vero melioramenta, quæ à feudo separari, & separata tanquam divisa subsistere possunt, per Vasallū ejusq; heredem auferuntur 2. f. 8. §. e. contrario. 2. f. 28. §. si Vasallus, *Schnobel. d. Disp. 10. Tb. 32. Erit tamen in electione Domini utrum hoc malit fieri, an æstimationem præstare. Guidotti p. 13. quæst. 19. Culpâ verò amissò, omnes impensæ & meliorationes perveniunt ad Dominum, vel agnatum, nisi sint necessaria & post culpam commissam facta. Schnobel. d. l. Struv. d. c. 15.*

apb. 17.

Wo Tugend sich auffhält / da schießt sie ihre Strahlen
Und will den/der Sie liebt/ mit ihrem Glanz bemahlen
Sie frischt ihn immer an zu streben nach dem Ruhm
Den ihm Geschicklichkeit ergibt zum Eigenthum.

*Dieses wenige hat seinem hochgeneigten Freunde
auffsetzen wollen*

H PAPE,

A Monsieur SCHUCKMAN pour un signe des protestations
d' une eternelle & sincere amitié.

L A diligence donne un grand contentement
Vous êtes, mon Amy, soigneux à vos affaires,
C'êt pourquoy je ne puis vôtres loüange tair,
La quelle Fame Vous veut rendre à ce têmes.

A. G. Koch/ Cellâ Luneb.
S.S. Theol. Stud.

Docturus justum quodnam sit, jure retentus
Ascendis Cathedram, quam tibi Musa dedit:
Gratulor ex Animo conatus hosce, saluti
Sint tibi, sint Patriæ, svavis Amice tuæ.

*Hæc paucula tumultuario planè calamo in honorem
honoratissimi DN. Respondentis, Amici svavif-
simi apponere voluit*

TIMOTHEUS Lütke mann/
S S. Th. & Phil. Stud.

So läßt sich / Werthster Freund / Dein Fleiß anjehö spüren
Der unverdrossen sich/ DIR/ stetig zugesellt/
Es muß die Rosen-Stadt/ bey dir diß Werck vollführen
Das JENA/ rühmlichst DIR zu lieben vorgestellt/
Was die SCHUCKMÄNNER hat/ mit höchsten Ruhm erhoben/
Wovon auch diese Stadt/ ein klares Zeugniß ist

Dartin

Darin wird man auch Dich/ mein **SEHUCKMANN**/ müssen loben/
Der Höchste schicke es/ nach Wunsch/ in kurzer Frist.

Mit diesen wenigen Zeilen hat seinem in Jena und Rostock
liebwertheften Freunde/ bey rühmlichst abgelegter
Probe von Herzen gratuliren wollen

JOHANN. CHRISTOPH. JAUCH,
Gustrov. Megap SS. Th. Stud.

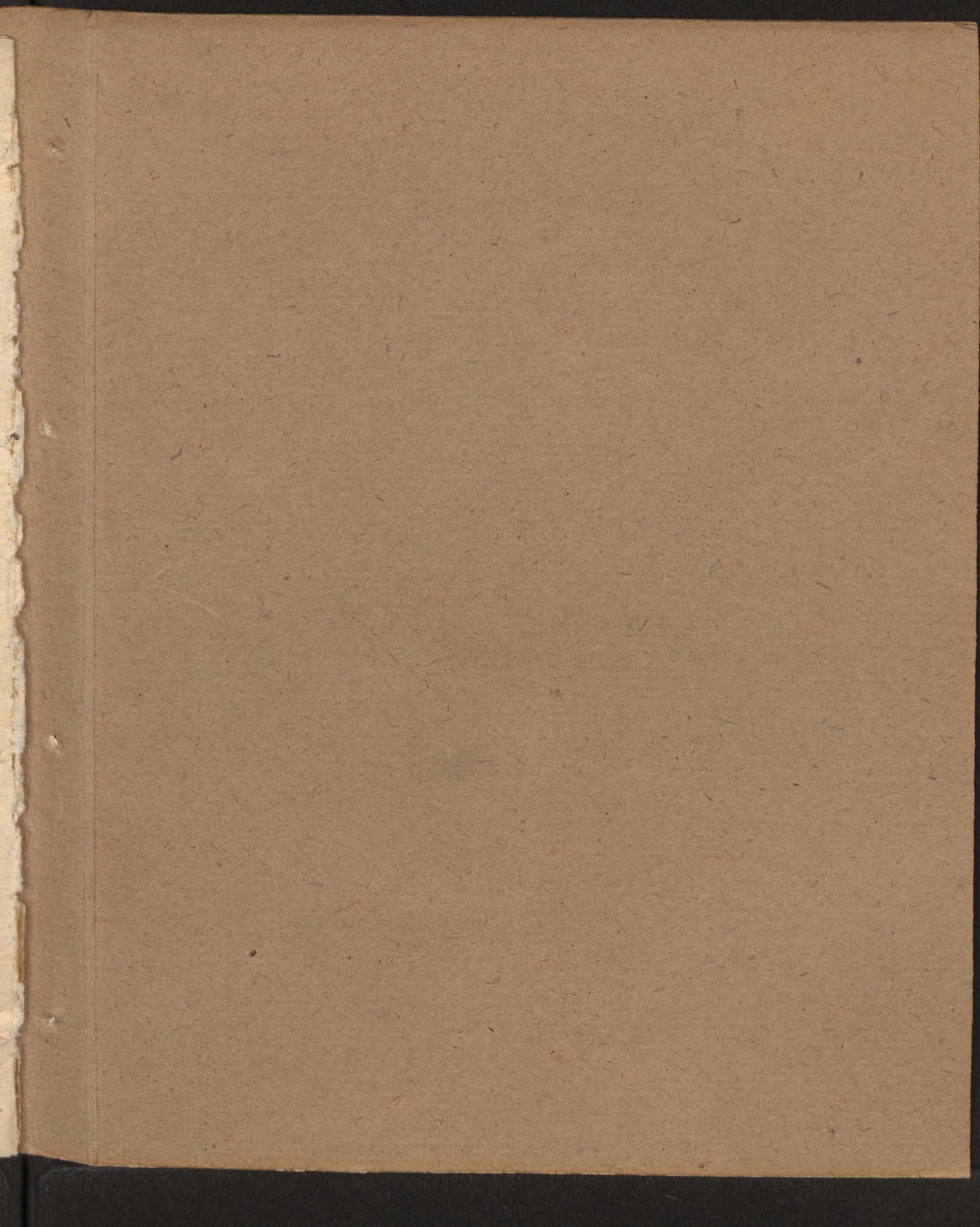
Divitias alii quaerant per saxa, per ignes,
Per mare, per ventos, per nemora atque juga.
Hostia sint alii Bellona & victima Martis;
Dent alii Veneri corpus amore suum.
Delectent alios spumantia pocula Bacchi
Quorum nil aliud verevere quam bibere.
At melius quibus ingenium est hi castra sequuntur,
Musarum spavi sedulitate, sacra.
Sic potius juvat ingenti **SCHUCKMANNE** labore,
Te, coluisse artes: Hinc **TIBI** major honos.

Hæc Dn. Respond. amico suo dilectissimo
gratulab. scr.

H. H. Wildhagen/ Slesvico-Holsatus,
S.S. Theol. Studiol.

Die Themis freuet sich/da sie den Säugling siehet/
Daß er schon härter Speiß und Trancck geniesßen kan/
Indem Er allgemach sich ernstlich hat bemühet
Zu zeigen/ was Ihm hat der hochgelehrte Mann
Der **ALVAROTT** gelehrt von Lehnung und Vasallen
So daß er iho schon sich drein zu finden weiß
Was Stab- und Fahu-Lehn sey/und wie es kan verfallen;
Deß alles hat gebracht der unverdrohne Fleiß.
Ich wünsche vielmahl Glück dem süßen Themis-Kinde/
Bis daß Es sich beglückt in hohen Ehren finde.

Dieses wolte seinem wehrtesten Freunde zu Ehren sagen
H. H. REHEL, Huso. Holsat.

Wo Tugend sich auffhält / da schie
Und will den/der Sie liebt/mit ih
Sie frucht ihn immer an zu streben
Den ihm Geschicklichkeit ergibt zum
Dieses wenige hat seinem hoch
auffsehen wollen

A Monsieur SCHUCKMAN pour un fig
d'une eternelle & sincere a

LA diligence donne un grand contente
Vous etés, mon Amy, soigneux à
C'êt pourqvoy je ne puis vôtre louang
La quelle Fame Vous veut rendre à c

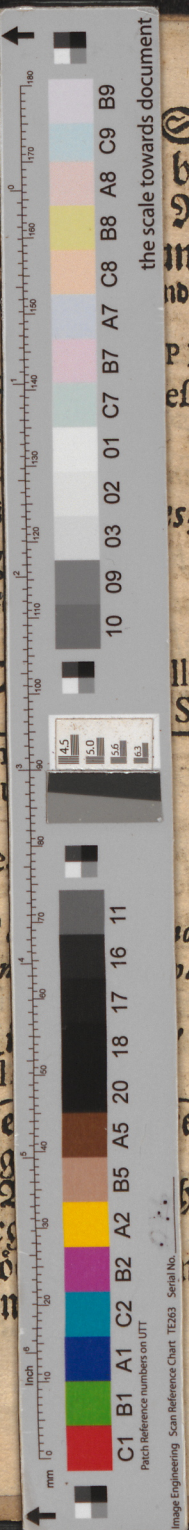
A. G.

DOctorus justum quodnam sit, jure reten
Ascendis Cathedram, quam tibi M
Gratulor ex Animo conatus hosce, saluti
Sint tibi, sint Patriæ, svavis Amice tuæ

*Hac paucula tumultuario planè
bonoratissimi DN. Responden
sini apponere voluit*

TIMOTHEUS L
S S. Th. & Phil

So läst sich / Werthster Freund / De
Der unverdrossen sich/ DJR/ stetig
Es muß die Rosen-Stadt/ bey dir diß
Das JEN/ rühmlichst DJR zu lieben vor
Was die SCHUCKMÄNNE hat/ mit hö
Wobon auch diese Stadt/ ein klares Zeugn

the scale towards document

Strahlen
bemahlen
Ruhm
im.
nde

PE,
estations

llâ Luneb.
Stud.

orem
navis-

eho spüren

hren

a erhoben/

Dartu